

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/255/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114216233
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8114216233.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., IČO: 47150513, Bratislava, Šoltésovej 14, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36862711, so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava proti žalovanému: L. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, R., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie - pomoc a ochrana spotrebiteľa " POS", Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42343828, v konaní zastúpený advokátom JUDr. Igorom Šafrankom so sídlom vo Svidníku, ulica Sovietskych hrdinov 163/66, o zaplatenie 889,61 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 108,09 eur spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 17,94 eur od 18.6.2011 do zaplatenia, s 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 46,79 eur od 18.7.2011 do zaplatenia, s 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 23,43 eur od 18.8.2011 do zaplatenia, s 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 19,93 eur od 18.9.2011 do zaplatenia, všetko v lehote do pätnástich dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

v prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**,

náhradu trov konania žalovanému **n e p r i z n á v a**,

žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 143,20 eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote do pätnástich dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 889,61 eur s úrokom z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 187,89 eur od 18.6.2011 do zaplatenia, 9,50 % ročne zo sumy 46,79 eur od 18.7.2011 do zaplatenia, 9,50 % ročne zo sumy 23,43 eur od 18.8.2011 do zaplatenia, 9,50 % ročne zo sumy 19,93 eur od 18.9.2011 do zaplatenia, 9,50 % ročne zo sumy 611,57 eur od 18.10.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom a.s., uzavrela so žalovaným podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov Zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie elektronickej komunikačnej služby s právnym predchodcom žalobcu. Na základe zmluvy poskytoval právny predchodca žalobcu účastníkovi plnenie riadne a včas. Podľa účtovných dokladov bolo zistené, že žalovaný faktúry do dnešného dňa neuhradil. Vzhľadom na to, že si žalovaný svoj zmluvný záväzok nesplnil, porušil zmluvnú povinnosť, z čoho mu následne vyplýva povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu. Vystavená bola faktúra č. XXXXXXXXXX splatná dňa 17.8.2011 znejúca na sumu 23,43 eur, č. XXXXXXXXXX so splatnosťou dňa 17.09.2011 na sumu 19,93 eur, č.

XXXXXXXXXX so splatnosťou 17.10.2011 na sumu 611,57 eur, č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou 17.6.2011 na sumu 187,89 eur, č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou dňa 17.7.2011 znejúca na sumu 46,79 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že Slovak Telekom a žalobca uzavreli medzi sebou Zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 24.6.2013, predmetné pohľadávky sa stali vlastníctvom žalobcu.

Na základe uvedeného došlo zo strany Slovak Telekomu k oznámeniu o postúpení pohľadávky voči žalovanému.

Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, hoci ho k tomu súd vyzval a výzvu prevzal dňa 16.9.2014. Oznámením o vstupe do konania vstúpil do konania vedľajší účastník, pričom na podanú námietku zo strany žalobcu súd rozhodol o vstupe účastníka konania uznesením zo dňa 3.12.2014, proti ktorému bolo podané odvolanie zo strany žalobcu, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením zo dňa 27.8.2015, č.k. 18Co 52/2015-56 tak, že toto uznesenia súdu 1. stupňa potvrdil.

Vedľajší účastník sa k žalobe písomne vyjadril a poukázal na to, že vstúpil ako vedľajší účastník na strane žalovaného, len čo sa týka zmluvných pokút vo výške 781,52 eur, ktoré považuje za neprijateľné zmluvné podmienky a ako také, za neplatné. Poukázal na to, že neprijateľnosť a teda neplatnosť zmluvnej pokuty spoločnosti Slovak Telekom už bola judikovaná vo viacerých rozhodnutiach okresných súdov a z najnovších rozhodnutí poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp.zn. 6Co/91/2011 zo dňa 24.4.2012. Z týchto dôvodov v časti, v ktorej si žalobca uplatňoval zmluvnú pokutu, navrhol žalobu zamietnuť a súčasne z tohto nároku ako nároku so samostatným skutkovým základom si uplatnil náhradu trov konania.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 200ea ods. 3 O.s.p., ak je predmetom konania iba príslušenstvo pohľadávky, ktorého hodnota neprevyšuje sumu podľa odseku 1, konanie sa považuje za drobný spor.

Podľa § 115a ods. 1 O.s.p., na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Súd prejednal a rozhodol vec bez nariadenia pojednávania, nakoľko predmetom konania je zaplatenie pohľadávky, ktoré nepresahuje sumu 1.000 eur a jedná sa teda o drobný spor.

Súd sa vo veci oboznámil s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, a to návrhom, faktúrami, zmluvou o poskytovaní v elektronických služieb zo dňa 19.3.2010, zmluvou o nájme koncového zariadenia zo dňa 29.3.2010, zmluvou o nájme 2. koncového zariadenia, odovzdávacím protokolom zo dňa 31.12.2010, zmluvou o nájme koncového zariadenia zo dňa 27.5.2011, zmluvou o nájme koncového zariadenia zo dňa 27.5.2011, zmluvou o nájme koncového zariadenia č. 2. a ostatným obsahom spisu, pričom zistil tento skutkový stav veci:

Predmetom zmluvy o poskytovaní elektronických služieb zo dňa 19.3.2010 bolo zariadenie Magio Sat - klasik, so zľavou na 12 mesiacov z prenájmu Magio Boxu bez HDD, aj ďalšie produkty TV v akcii Magio Sat - Jar 2010 - II. faza - Zľava na používanie 30 mesiacov - viazanosť 24 mesiacov.

Právny predchodca žalobcu Slovak Telekom, a.s. (ďalej len „ST“) ako poskytovateľ a žalovaný ako účastník a nájomca uzavreli zmluvu o poskytovaní služby a nájme KZ č. 1MKSSZ57 dňa 29.3.2010, ktorou sa poskytovateľ zaviazal prenechať nájomcovi do užívania koncové zariadenie, nájomca sa zaviazal mesačne platiť cenu nájmu podľa platného cenníka a v prípade nájmu niektorého z nižšie uvedených koncových zariadení a jednorazový poplatok za jeho aktiváciu. Predmetom nájmu koncového zariadenia bol nájom druhého Magio Sat - Boxu s HDD za sumu 2,95 eur. Súčasťou zmluvy o nájme koncového zariadenia bola tabuľka zmluvnej pokuty v prípade nevrátenia straty alebo odcudzenia prenajatého Magio Boxu vo výške 150 eur, prípade straty alebo odcudzenia diaľkového ovládača 10

eur, v prípade nevrátenia, straty alebo odcudzenie diaľkového ovládača k ostatnému príslušenstvom 10 eur, zmluvná pokuta v prípade nevrátenia straty alebo odcudzenia prenajatých powerline adaptérov 50 eur, zmluvná pokuta v prípade nevrátenia straty alebo odcudzenia prenajatého Magio Sat - Boxu 126 eur, zmluvná pokuta v prípade nevrátenia straty alebo odcudzenie diaľkového ovládača 16,77 eur. K predmetnej zmluve sa nájomca zaviazal mesačne platiť nájomné, vo výške uvedenej v špecifikácii po minimálnu dobu viazanosti 24 mesiacov. Nájomca sa takisto zaviazal v prípade výpovede zmluvy o nájme z dôvodov na jeho strane pred uplynutím doby viazanosti uhradiť zmluvnú pokutu vo výške počtu násobkov mesačného nájomného zostávajúceho do uplynutia minimálnej doby viazanosti za nájom smerovača.

Žalobca súdu predložil aj zmluvu o nájme koncového zariadenia uzavretú dňa 27.5.2011 bez čísla zmluvy s tým, že v predmete zmluvy sa nájomca zaviazal prenechať nájomcovi do užívania koncové zariadenie a nájomca sa zaviazal mesačne platiť cenu nájmu koncového zariadenia, ak predmetom bol nájom koncového zariadenia neoznačeného typu s tým, že v predmetnej zmluve bola dojednaná zmluvná pokuta v prípade nevrátenia, straty alebo odcudzenia prenajatého Magio Boxu vo výške 150 eur jednorazovo, zmluvná pokuta v prípade nevrátenia straty alebo odcudzenie diaľkového ovládača 10 eur, zmluvná pokuta v prípade nevrátenia, straty alebo odcudzenia ostatného príslušenstva 10 eur, zmluvná pokuta v prípade nevrátenia, straty alebo odcudzenia prenajatého Magio Sat - Boxu 150 eur a zmluvná pokuta v prípade nevrátenia straty alebo odcudzenia diaľkového ovládača k prenajatému Magio Sat - Boxu 16,77 eur. Nájomca sa v zmluve zaviazal v prípade výpovede zmluvy o nájme s dôvodom na jeho strane a nevrátení koncového zariadenia a príslušenstva, uhradí zmluvnú pokutu stanovenú v zmluve alebo podľa cenníka za prenájom koncového zariadenia.

Pohľadávka voči žalovanému bola na žalobcu postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.6.2013, čím je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Právny predchodca žalobcu žalovanému vystavil faktúra č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 17.8.2011 znejúcu na sumu 23,43 eur, č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou dňa 17.09.2011 na sumu 19,93 eur, č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou 17.10.2011 na sumu 611,57 eur, č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou 17.6.2011 na sumu 187,89 eur, č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou dňa 17.7.2011 znejúcu na sumu 46,79 eur.

Podľa § 43 ods. 1 zákona NR SR č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 5 písm. b) zákona NR SR č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 663 Občianskeho zákonníka, nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky

Ako vyplýva z § 671 Občianskeho zákonníka, nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania. V zmysle § 682 Občianskeho zákonníka ak sa nájom skončí, je nájomca povinný vrátiť prenajatú vec v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci; ak sa spôsob užívania výslovne nedohodol, v stave, v akom ju prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o poskytovaní a nájme KZ Magio Sat, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj

všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka vyplýva, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd zistil, že podľa Obchodných podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje.

V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzali zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

Súd má za to, že na základe tejto zmluvy boli žalovanému právnym predchodcom žalobcu poskytované služby tak, ako boli vyúčtované jednotlivými faktúrami, pričom žalovaný sumu za tieto služby neuhradil, preto súd v tejto časti žalobu považoval za dôvodnú a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 108,09 eur.

Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý bol na tej ktorej faktúre určený ako deň splatnosti, dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to vo výške uvedenej vo výroku rozsudku z jednotlivých neuhradených súm.

Ďalším nárok uplatňovaný žalobcom bol nárok na úhradu sumy 781,52 eur, ktorým právnym predchodcom žalobcu boli vyúčtované Magio Sat pokuty a jednorazový poplatok v sume 126 eur.

Žalobca si uplatňuje predmetný nárok z titulu zmluvnej pokuty, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 10C/117/2014, Okresný súd Dunajská Streda sp. zn. 11C/380/2014). V predmetných rozhodnutiach bol predmetom konania mimo iného aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 199 eur v súvislosti s poskytovaním služby Magio Sat právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., pričom aj keď predmetné dojednania boli naformulované odlišne od dojednania v tejto právnej veci, svojou podstatou postihovali konanie žalovaných ako účastníkov v rámci poskytovanej služby Magio Sat, preto má súd za to, že sa jedná o podmienku s rovnakým významom tak, ako to predpokladá ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka.

Súd poukazuje na ustanovenie § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach považuje za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice).

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenie z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offo skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

S ohľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že nárok uplatnený žalobcom z titulu zmluvnej pokuty v celkovej sume 781,92 eur nemožno žalobcovi priznať, nakoľko sa jedná o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom, preto žalobu v tejto časti spolu s príslušenstvom zamietol.

Žalobca si uplatnil aj ďalšie zmluvné pokuty, a to pokutu za diaľkový ovládač a pokutu za ostatné príslušenstvo.

Súd pri hodnotení dojednaných zmluvných podmienok v súlade s ust. § 53 ods. 10 bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Zmluvné pokuty boli dojednané pre prípad porušenia povinnosti žalovanej ako zákazníka vrátiť všetky zariadenia odovzdané jej žalobcom ako poskytovateľom ako aj v dôsledku ich poškodenia, odcudzenia či straty. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli v písané zástupcom spoločnosti a súčasťou takto uzavretej zmluvy sa stali aj cenník, tarify a cenový výmer.

Predmetné zariadenia boli nevyhnutné pre poskytovanie dojednaných služieb, no neboli jej integrálnou súčasťou, boli vo vlastníctve poskytovateľa a žalovanej boli poskytnuté do dočasného užívania a nájmu, za ktorý sa žalovaný ako nájomca zaviazal platiť mesačne cenu nájmu.

Žalobcovi ako vlastníkovi veci poskytuje ochranu ustanovenie § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Zákon v citovanom ustanovení poskytuje vlastníkovi súdnu ochranu proti tomu, kto neoprávnene zasahuje do jeho vlastníckeho práva, najmä umožňuje domáhať sa vydania veci od toho, kto ju neprávom zadržuje a to podaním žaloby na vydanie veci.

Zo žalobného návrhu pritom ani nie je zrejmé, z akých dôvodov si žalobca uplatňuje proti žalovanému uvedené zmluvné pokuty, keďže v danom prípade nebolo z jeho strany preukázané, že by došlo k strate, odcudzeniu jednotlivých zariadení, či ich poškodeniu alebo že by ich žalovaný odmietol žalobcovi vydať.

Žalobca ako poskytovateľ a vlastník veci, s najväčšou pravdepodobnosťou nevyužil žiadnu z uvedených foriem ochrany, keďže zo žalobného návrhu ani predložených listín nevyplýva, žeby si takéto právo uplatnil a na ochranu svojho vlastníckeho práva si zvolil dojednanie o zmluvnej pokute postihujúcej

zákazníka, čo môže navodzovať dojem, že jeho skutočným záujmom nebolo opätovne ako vlastník aj vec držať a nakladať s ňou, ale že tu bola len zvolená možnosť získania náhrady za takúto vec prostredníctvom inštitútu zmluvnej pokuty.

V ďalšom súd poukazuje na to, že dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, žeby zariadenia boli síce vrátené, avšak poškodené, pričom právny predchodca žalobcu ako poskytovateľ naplnenie týchto podmienok, resp. vyhodnotenie takéhoto stavu nikde nekonkretizoval, preto sa možno domnievať, žeby bolo len na voľnej úvahe a posúdení žalobcu alebo jeho pracovníkov, či by žalovanému ako zákazníkovi takáto povinnosť vznikla. Poskytovaním služby Magio Sat boli žalovanému poskytnuté do nájmu veci, pričom Občiansky zákonník v ustanovení § 682 v prípade skončenia nájmu ukladá nájomcovi prenajatú vec vrátiť v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci a ak sa na spôsobe užívania nedohodol, v stave, v akom veci prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie, no právny predchodca žalobcu v rámci dojednania nájmu predmetných zariadení a s tým súvisiacich zmluvných pokút takúto skutočnosť nezohľadňoval, no napriek tomu dojednal ako jeden z predpokladov vzniku nároku na zmluvné pokuty aj poškodenie predmetného zariadenia. Súd vzhľadom na uvedené v tejto časti žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Z uplatnenej sumy 889,61 eur bolo žalobcovi priznaných 108,09 eur, teda žalobca mal v konaní úspech menší ako žalovaný, čo predstavuje úspech žalovaného, ktorému po odpočítaní úspechu žalobcu vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere, no keďže žalovaný náhradu trov konania nežiadal a zo spisu mu žiadne trovy nevyplynuli, súd mu náhradu trov konania nepriznal. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol

Právny zástupca vedľajšieho účastníka si doteraz vzniknuté trovy vyčíslil vychádzajúc z tarifnej hodnoty zmluvnej pokuty ako samostatného nároku 781,52 eur, t.j. za 1 úkon právnej pomoci 51,45 eur a režijný paušál za rok 2014 - 8,04 eur a za rok 2015 - 8,39 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka si vyčíslil úkony pozostávajúce z prevzatia a prípravy zastúpenia vo výške 143,20 eur vrátane 20 % DPH.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd priznal tarifnú odmenu a paušálnu náhradu režijných výdavkov - podľa ust. § 10 ods.1 a súvisiacich ust. vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (v spojení s ust. § 22 ods.1, 2 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov) v sadzbách vyčíslených právnym zástupcom vedľajšieho účastníka, vrátane DPH (ktorej je podľa predloženého osvedčenia o registrácii právny zástupca vedľajšieho účastníka platiteľom).

Pretože žalobca, ktorému súd priznal náhradu trov konania, je v konaní právne zastúpený, platobným miestom na poukázanie priznanej sumy na náhradu trov, a to v celom rozsahu je v zmysle ust. § 149 ods.1 O.s.p. účet (adresa sídla) jeho právneho zástupcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.